

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/18198/17.

Érkezett: 2005 DEC 01.

módosító javaslat

*Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének*

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) módosításáról szóló T/18198. számú törvényjavaslathoz – az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 14. §-ának a Cstv. 33/A. § (1) és (2) bekezdéseit megállapító rendelkezéseit a következők szerint javaslom módosítani:

„33/A. § (1) A hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól [6. § (1) bekezdés] [keresettel kérheti] annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el (ideértve a környezeti terhek rendezését is), és ezáltal a társasági vagy a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges.

(2) Mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.”

INDOKOLÁS

A törvénytervezet megteremti az adós korábbi vezetőinek felelősségét arra az esetre, ha feladataikat a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el. A szabályozás rendszere alapján a felelősség megállapítása kétlépcsős. A felelősség megállapítására iránti pert a felszámolási eljárás alatt, a marasztalási pert a felszámolási eljárás jogerős lezárását követően kell megindítani. A

törvénytervezet eredeti szövege azonban nem emeli ki kellő hangsúllyal, hogy az első kereset beadásának a felszámolási eljárás alatt lehet csak helye, így szükséges ennek egyértelmű rögzítése.

Annak érdekében, hogy a cégtörvény törvénytervezetében, illetve a számviteli törvényben meghatározott mérleg-közzétételi kötelezettség eredményesebben érvényesüljön, - ezzel a hitelezővédelmi szabályok, az információhoz jutás lehetősége minél szélesebb körben megvalósuljon -, szükséges a gazdálkodó szervezetek vezetőit saját felelőségüket meghatározó szabályrendszerben is ösztönözni arra, hogy az éves beszámolókat a cégbírószágon letétbe helyezték, az Igazságügyi Minisztériumnak történő megküldéssel pedig közzétegyék. A törvényi vélelem álláspontom szerint képes növelni a szabályszerűen leadásra kerülő beszámolók számát, illetve megkönnyítheti a bíróságok munkáját. A vélelem felállítása nem korlátozza a felelőség megállapításában a bíróságokat, hiszen egyrészt csupán kiemel egy olyan magatartást, amely – várhatóan – az ügyek egyik általános eleme lesz, másrészt orientálni képes az eljáró bíróságokat tekintetben, hogy ezen felelőség megállapításakor a mulasztások, gondatlanságok is megalapozhatják a felelőség megállapítását.

Budapest, 2005. december 1.

Dr. Kovács László
(MSZP)